

The Epoch Times, NY
2005. december 30.

James Ottar Grundvig:

Autizmus: végre beismerték az epidémiát
A kormány szerv első lépései gyermekeink védelmében

A 2005-ös évre okkal fogunk emlékezni: lezárult az autizmus spektrum zavarral küzdő gyermekek szülei és az autizmus epidémiáját régóta tagadó szövetségi kormány közötti vita.

A mélypontokkal és kiemelkedő eredményekkel tarkított vita végül ezeknek a régóta elhanyagolt gyermekeknek a javára döntött el, akiknek a száma csak az Egyesült Államokban meghaladja az 1 milliót.

A gyermek-egészségügyi hatóságok és a gyermekgyógyászati-pszichiátriai-gyógyszeripari tengely mindenáron védte a csecsemőoltásokról alkotott téves elképzeléseit. Úgy tűnik, 2005-ben ez a teória megdőlni látszik.

Fordulópontok

A fordulópont nem egy esemény hatására következett be, hanem egy sor egyidejű fejleménynek köszönhető. Áprilisban megjelent a New York Times cikkírója, David Kirby könyve „Evidence of Harm” (Az ártalom bizonyítéka) címmel, amely összefüggést lát a védőoltások számának emelkedése és az autizmus terjedése között. Mások, pl. John F. Kennedy, Jr. és Don Imus rádiós műsorvezető tavaly nyáron a széles nyilvánosság elé tárta a védőoltások, a higany és az autizmus közötti kapcsolatról szóló vitát. Az ilyen a nagytekintélyű emberek fáradozásai összekapcsolódtak non-profit szervezetek és szülők, erőfeszítésével, mint például magam is, akik gyermekeink nevében megrohamoztuk az 1986-ban a Kongresszus által felállított „védőoltás-bíróságot”, hogy így is segítsük az autizmust fedő homály eloszlását. Az autizmust kizárólag genetikai eredetű pszichológiai betegségként beállító uralkodó nézet megdőlt.

2005-ben Iowa és Kalifornia államok elsőként tiltották be a thimerosal, azaz sok csecsemő-védőoltás higany-alapú tartósítószerének használatát. Az autizmus spektrumzavarral küzdő gyermekek szülei közül a legtöbben régóta a thimerosalt tartották főbűnösnek az autizmus-esetek számának ugrásszerű növekedésében, különösen a betegség regresszív formája esetében.

New York államban is elfogadták a thimerosal betiltását célzó törvényt. Az egyetlen probléma, hogy a törvény 2009. előtt nem lép hatályba. Jobb későn, mint soha. Az az érzésem, hogy azok az államok, akiknek a példáját néhány élven belül mások is követni fogják, felismerték, hogy az autizmus-esetek számának növekedése a gyogyepedagógiai és egészségügyi költségek növekedését eredményezi, ami hatalmas teher az adófizetők vállán. Persze egyik állam thimerosal-ellenes lépéseire sem lett volna szükség, ha a szövetségi kormány, nevezetesen a CDC

(Betegségmegelőzési Központ) és az FDA (Élelmiszer-és Gyógyszerellenőrző Hatóság) 1999-ben megteszi a szükséges intézkedéseket.

Hol volt a szövetségi kormány?

Hét évvel ezelőtt ezt a két hatóságot figyelmeztették, tájékoztatták, és minden lehetőségük meg lett volna arra, hogy betiltsák az ismert neurológiai mérgezőanyagot, de ezt elmulasztották. Passzivitásuk következtében a 2000 után született több tízezer csecsemő, közöttük az én fiam is, egy tragikus lottójáték nyertesei. Amerikában az autizmus spektrumzavarral élő gyermekek olyan védőoltásokat kaptak, amelyekben éppen annyi thimerosal volt, amennyi tönkretette képességüket arra, hogy kiszűrjék a nehézfémeket, és ezzel egy időben mérgezte agyukat és központi idegrendszerüket.

Eközben a CDC a gyógyszergyáraknak, pl. a Mercknek (a hepatitis B 'újszülött-kori' védőoltás készítője) és az Eli Lillynek (a thimerosal szülőatyja a 20-as években) azt ajánlotta, hogy fokozatosan vonják ki az ismert mérgezőanyagot a védőoltásokból. Persze a Merck & Co. erőfeszítései, hogy a Vioxx nevű fájdalomcsillapítóról szóló negatív jelentéseket eltitkolja és folyamatos kísérletei arra, hogy a Vioxx-szal kapcsolatos pereket és publicitást elkerülje, bizonyítja a nagy gyógyszergyárak megbízhatóságát. A CDC thimerosalt érintő lépései azt sugallják, hogy a kormányzat időnként túl közel kerülhet ehhez az ipárhoz.

Decemberben sokkolta őket a hír, hogy az autizmus spektrumzavarral élő gyermekek karácsony előtt megkapták ajándékukat a NIMH-től (Országos Elmekórtani Intézet). Bár a média nemigen foglalkozott az üggyel, a NIMH elismerte, hogy az autizmus epidémia. A genetika önmagában nem vezet epidémiához, mivel a gének csak egyik generációról a másikra mutálódhatnak. Az epidémia okát még vizsgálni kell, de a tagadások közepette szükség van egy ilyen felismerésre, hogy az egészségügyi rendszer illetékesei tanulmányozzák a legkevésbé félrevezető és a legelfogadhatatlanabb propagandát is.

A változtatás lehetősége

Hogyan viszonyuljon mindehhez az Amerikai Gyermekorvosok Társasága, amely továbbra is azt állítja, hogy a védőoltások biztonságosak? És mi van a pszichológusok és pszichiáterek tömegével, akik régóta tagadják az epidémia létét, szerintük csak arról van szó, hogy régebben nem megfelelően képzett emberek diagnosztizálták az autizmust? Mi róluk a véleményem? Szégyelljék magukat azért, hogy a gyermekek egészsége fölé helyezték a védőoltások melletti kiállást.

Én egy kisvárosban nőttem föl Westchester Countyban, New Yorktól északra. A 60-as években nem volt autista gyerek az óvodástól a 12-ig osztályig. Tavaly megtudtam, hogy rajtam kívül még két másik volt iskolatársamnak, akik két évfolyamon belül jártak velem (egy évfolyamon átlag 120 gyerek volt), szintén autista spektrumzavarral élő gyerekük van. Számomra semmi sem volt ennél meggyőzőbb. Sem a tagadások, sem a félreinformálás, a játék a számokkal, hogy mennyi thimerosal van a védőoltásokban nem tudta többé elfedni az igazságot: az autizmus epidémia.

Az új évben is lesznek olyan emberek, cégek és hatóságok, akik tagadják az

epidémiát, kivéve, amit a védőoltások túlzott alkalmazása okoz. Néhányan tájékozatlanok, mások bármit megtennének a status quo fenntartása érdekében azért, hogy ölükbe hulljon annak a több, mint 20 védőoltásnak a pénzügyi haszna, amit minden gyermek kétéves koráig megkap.

Itt az idő, hogy a CDC, az FDA, a Fehér Ház és képviselőink, szenátoraink csatlakozzanak az NIMH-hez és elismerjék, hogy autizmus epidémia. És itt az idő, hogy a média, akik a közvéleményt eddig alultájékoztatták a XX. század pestiséről, hogy ugyanígy tegyenek. És akkor talán a gyerekorvosok és gyerekpszichológusok is tisztábban látnak és csatlakoznak a szülőkhöz. Ez hatalmas kezdőlépés lenne az autizmus legyőzésében.

Addig epidémia marad. És nem is múlik el mindaddig, amíg az amerikai egészségügyi rendszer felelősei nem ismerik el, hogy válság van.

A neve autizmus.

James Ottar Grundvig New Yorkban él és dolgozik. Egy autista gyermek édesapja.

Az eredeti cikk megtalálható: <http://www.theepochtimes.com/news/5-12-30/36349.html>